

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
(δεύτερο τμήμα)
της 24ης Απριλίου 2008

Υπόθεση F-61/05

Raffaele Dalmasso
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Πρόσληψη — Κατάταξη σε ομάδα καθηκόντων — Αίτηση αναθεωρήσεως της κατατάξεως και των αποδοχών που καθορίστηκαν κατά την πρόσληψη — Πρώην επικουρικός υπάλληλος προσληφθείς ως συμβασιούχος υπάλληλος — Άρθρο 3α και άρθρο 80, παράγραφοι 2 και 3, του ΚΛΠ — Καθήκοντα που εμπίπτουν σε διάφορες ομάδες καθηκόντων — Ίση μεταχείριση — Αβάσιμη προσφυγή»

Πλήρες κείμενο στη γλώσσα διαδικασίας (τη γαλλική) II-A-1 - 625

Αντικείμενο: Προσφυγή-αγωγή ασκηθείσα δυνάμει των άρθρων 236 ΕΚ και 152 ΕΑ, με την οποία ο R. Dalmasso ζητεί, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχής, της 21ης Μαρτίου 2005, περί απορρίψεως της από 7 Δεκεμβρίου 2004 αιτήσεώς του, ερμηνευθείσας ως διοικητικής ενστάσεως, που υποβλήθηκε κατά της αποφάσεως περί καθορισμού της κατατάξεως και των αποδοχών του κατά την πρόσληψή του ως συμβασιούχου υπαλλήλου και, κατά το μέτρο του αναγκαίου, την ακύρωση της αρχικής αποφάσεως που καθορίζει την ως άνω κατάταξη και τις ως άνω αποδοχές σύμφωνα με τη σύμβαση που υπογράφηκε στις 16 Σεπτεμβρίου 2004, καθώς και, αφετέρου, την καταβολή αποζημιώσεως την οποία εκτιμά σε 25 000 ευρώ.

Απόφαση: Η προσφυγή-αγωγή απορρίπτεται. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Κατάταξη
(Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού, άρθρα 53, εδ. 3 και 80 § 2)

2. Υπάλληλοι — Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού — Εφαρμογή του τίτλου IV, ο οποίος αφορά τους συμβασιούχους υπαλλήλους, μη εξαρτώμενη από την προηγούμενη θέσπιση της περιγραφής των αρμοδιοτήτων για κάθε καθήκον-τύπο των διαφόρων ομάδων καθηκόντων των συμβασιούχων υπαλλήλων
(Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού, άρθρα 52 και 80 § 3 και τίτλος IV· κανονισμός 723/2004 του Συμβουλίου)

3. Υπάλληλοι — Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού — Ίση μεταχείριση — Διαφορές μεταξύ του μισθολογικού καθεστώτος των επικουρικών υπαλλήλων και του μισθολογικού καθεστώτος των συμβασιούχων υπαλλήλων — Δεν υφίσταται δυσμενής διάκριση

4. Υπάλληλοι — Ίση μεταχείριση — Διαφορετική μεταχείριση των διαφόρων κατηγοριών υπαλλήλων όσον αφορά εγγυήσεις του ΚΥΚ και κοινωνικοασφαλιστικά πλεονεκτήματα — Δεν υφίσταται δυσμενής διάκριση

1. Η διοίκηση δεν υποπίπτει σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατατάσσοντας στην ομάδα καθηκόντων I συμβασιούχο υπάλληλο στον οποίο έχουν ανατεθεί καθήκοντα που περιλαμβάνουν τη μετατόπιση χωρισμάτων και θυρών, την οργάνωση μετακομίσεων, την παραγγελία νέων ειδών επιπλώσεως ή επιδιορθώσεων, την οργανωτική υποστήριξη των αρχείων, την ανάπτυξη επαφών με τους υπευθύνους των κτιρίων για τα ζητήματα της φυλάξεως, των χώρων σταθμεύσεως, της συντηρήσεως και της καθαριότητας, τον τακτικό και επαρκή εφοδιασμό των υπηρεσιών με είδη γραφείου, την παρακολούθηση της αναλώσεως των πιστώσεων, την οργάνωση συνεδριάσεων και την κράτηση αιθουσών, την παρακολούθηση των αιτήσεων για προμήθειες ποτών και πρόχειρων φαγητών. Πράγματι, τέτοια καθήκοντα καλύπτουν χειρωνακτικές εργασίες και εργασίες γραφείου που δεν υπερβαίνουν σε ένταση το επίπεδο δραστηριότητας διοικητικής υποστήριξης κατά την έννοια του άρθρου 80, παράγραφος 2, του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού (στο εξής: ΚΛΠ), όσον αφορά την ομάδα καθηκόντων I. Επιπλέον, το μέρος της πρωτοβουλίας και αυτονομίας που καταλείπεται στον συμβασιούχο υπάλληλο για την καλή εκτέλεση των προαναφερθεισών εργασιών δεν αναιρεί τον χαρακτηρισμό τους ως «εργασιών χειρωνακτικών ή διοικητικής υποστήριξης», κατά την έννοια της προπαρατεθείσας διατάξεως, και ακριβώς δεν εμποδίζει την άσκηση ελέγχου από μονίμους ή εκτάκτους υπαλλήλους.

Περαιτέρω, ακόμη και αν υποθεθεί ότι ο συμβασιούχος υπάλληλος άσκησε προηγουμένως τα ίδια καθήκοντα ως επικουρικός υπάλληλος της ομάδας καθηκόντων VII, κατηγορία C, εντούτοις τα καθήκοντα-τύποι της κατηγορίας αυτής, όπως αυτά του γραμματέα, δακτυλογράφου, τηλεφωνητή ή υπαλλήλου επιφορτισμένου με απλές εργασίες γραφείου, τα οποία προβλέπει το άρθρο 53,

τρίτο εδάφιο, του ΚΛΠ, αντιστοιχούν σε εκείνα που περιγράφει το άρθρο 80, παράγραφος 2, του εν λόγω καθεστώτος σχετικά με την ομάδα καθηκόντων Ι.

(βλ. σκέψεις 52 έως 54, 56 και 57)

2. Καμία διάταξη του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού ή του κανονισμού 723/2004, για την τροποποίηση του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Καθεστώτος που εφαρμόζεται στο Λοιπό Προσωπικό, δεν εξαρτά την εφαρμογή του τίτλου IV του καθεστώτος αυτού, ο οποίος αφορά τους συμβασιούχους υπαλλήλους, και, ιδίως, των σχετικών με την πρόσληψή τους διατάξεων, από τη θέσπιση, κατά το άρθρο 80, παράγραφος 3, του εν λόγω καθεστώτος, της περιγραφής των αρμοδιοτήτων για κάθε καθήκον-τύπο το οποίο χαρακτηρίζει κάθε ομάδα καθηκόντων στην οποία ενδέχεται να ανήκουν οι συμβασιούχοι υπάλληλοι. Αντιθέτως, το άρθρο 52 του ΚΛΠ – το οποίο προβλέπει ότι η πραγματική διάρκεια της συμβάσεως των επικουρικών υπαλλήλων, προοριζόμενων, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 36 του κανονισμού 723/2004, να αντικατασταθούν μελλοντικά από τους συμβασιούχους υπαλλήλους, δεν μπορεί να παραταθεί πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 2007 και ότι δεν μπορούν να προσληφθούν νέοι επικουρικοί υπάλληλοι μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2006 – επιβεβαιώνει την άμεση εφαρμογή του ως άνω τίτλου IV, στον βαθμό που το άρθρο αυτό δεν προβλέπει την προηγούμενη εφαρμογή του άρθρου 80, παράγραφος 3, του ΚΛΠ.

(βλ. σκέψη 59)

Παραπομπή:

ΠΕΚ: 9 Ιουλίου 2007, T-415/06 P, De Smedt κατά Επιτροπής, Σύλλογή Υπ.Υπ. 2007, σ. I-B-1-7 και II-B-1-41, σκέψη 40

ΔΔΔ: 19 Οκτωβρίου 2006, F-59/05, De Smedt κατά Επιτροπής, Σύλλογή Υπ.Υπ. 2006, σ. I-A-1-109 και II-A-1-409, σκέψη 52

3. Ο κοινοτικός νομοθέτης είναι ελεύθερος να επιφέρει οποτεδήποτε στις διατάξεις του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων (στο εξής: ΚΥΚ) τις τροποποιήσεις που θεωρεί σύμφωνες προς το συμφέρον της υπηρεσίας και να θεσπίσει, για το μέλλον, διατάξεις του ΚΥΚ δυσμενέστερες για τους οικείους υπαλλήλους, υπό την προϋπόθεση όμως ότι διαφυλάσσονται τα νομίμως κτηθέντα δικαιώματά τους και ότι τα πρόσωπα τα οποία αφορά ειδικώς η νέα ρύθμιση τυγχάνουν της ίδιας μεταχειρίσεως. Δεν μπορεί επομένως να επικριθεί για το ότι κατέφυγε στη δημιουργία νέας κατηγορίας προσωπικού, των συμβασιούχων υπαλλήλων, οι οποίοι υπόκεινται σε διαφορετικό μισθολογικό καθεστώς από εκείνο των επικουρικών υπαλλήλων, κατηγορίας προοριζόμενης για τη μελλοντική αντικατάσταση των κατηγοριών των επικουρικών υπαλλήλων και των μονίμων υπαλλήλων κατηγορίας D, στον βαθμό που τα κεκτημένα δικαιώματα των μονίμων υπαλλήλων ή των λοιπών μελών του προσωπικού που προσελήφθησαν υπό το παλιό καθεστώς δεν εθίγησαν παρανόμως και τα μέλη του προσωπικού που emπίπτουν στη νέα κατηγορία έτυχαν της ίδιας μεταχειρίσεως. Επιπλέον, τα στοιχεία που εμφανίζονται στον ενδοδικτυακό τόπο (intranet site) της Επιτροπής, ως προς ορισμένο ποσοστό μείωσης των αποδοχών συνεπεία της μετατροπής των συμβάσεων επικουρικών υπαλλήλων σε συμβάσεις συμβασιούχων υπαλλήλων, δεν μπορούν να δημιουργήσουν στον ενδιαφερόμενο δικαιολογημένη εμπιστοσύνη όσον αφορά το δικαίωμα σε επακριβή μείωση, δεδομένου ότι πρόκειται για μέσο όρο που πρέπει να εφαρμόζεται στις διάφορες επιμέρους περιπτώσεις.

(βλ. σκέψεις 78, 79 και 81)

Παραπομπή:

ΔΕΚ: 19 Μαρτίου 1975, 28/74, Gillet κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1975, σ. 149, σκέψεις 5 και 6

ΠΕΚ: 30 Σεπτεμβρίου 1998, T-121/97, Ryan κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1998, σ. II-3885, σκέψεις 98 και 104· 29 Νοεμβρίου 2006, T-135/05, Campoli κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2006, σ. I-A-2-297 και II-A-2-1527, σκέψη 85

ΔΔΔ: De Smedt κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 71

4. Είναι αναμφισβήτητες οι διαφορές που υφίστανται ως προς το καθεστώς των διαφόρων κατηγοριών προσώπων που προσλαμβάνουν οι Κοινότητες είτε ως μόνιμους υπαλλήλους είτε ως υπαλλήλους των διαφόρων κατηγοριών που υπόκεινται στο Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού. Πράγματι, ο καθορισμός καθεμιάς από τις κατηγορίες αυτές ανταποκρίνεται σε θεμιτές ανάγκες της κοινοτικής διοικήσεως και στη φύση των εργασιών, μόνιμων ή εκτάκτων, τις οποίες έχει καθήκον να εκτελεί. Δεν μπορεί, συνεπώς, να θεωρηθεί ως δυσμενής διάκριση το γεγονός ότι, από απόψεως εγγυήσεων του ΚΥΚ και κοινωνικοασφαλιστικών πλεονεκτημάτων, ορισμένες κατηγορίες προσώπων που προσλαμβάνονται από τις Κοινότητες απολαμβάνουν εγγυήσεων ή πλεονεκτημάτων που δεν χορηγούνται σε άλλες κατηγορίες. Ειδικότερα, η κατάσταση των μελών του προσωπικού τα οποία υπάγονται στο καθεστώς που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού χαρακτηρίζεται γενικά από τη συμβατική φύση της σχέσεως εργασίας, ενώ η έννομη σχέση μεταξύ του μόνιμου υπαλλήλου και της διοικήσεως είναι καταστατικής φύσεως. Μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών προσώπων που προσλαμβάνουν οι Κοινότητες υφίστανται αντικειμενικές νομικές διαφορές, με αποτέλεσμα σε αυτό το πλαίσιο η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως να μην έχει εφαρμογή.

(βλ. σκέψη 82)

Παραπομπή:

ΔΕΚ: 6 Οκτωβρίου 1983, 118/82 και 123/82, Celant κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 2995, σκέψη 22

ΠΕΚ: De Smedt κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψεις 54 και 55

ΔΔΔ: De Smedt κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 76